

רע"פ 4121/23 - שאפי שוויקה נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון
רע"פ 4121/23

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקש: שאפי שוויקה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי באר שבע בתיק עפג 018002-02-23 שניתן ביום 03.05.2023 על ידי כבוד הנשיאה ר' יפה-כץ והשופטים י' עדן וג' לזין

בשם המבקש: עו"ד מ' נסאר

החלטה

1. בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כבוד השופטים, הנשיאה ר' יפה כץ, י' עדן וג' לזין) בעפ"ג 18002-02-23 מיום 03.05.2023, בגדרו התקבל באופן חלקי ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בבאר שבע (כבוד השופט ר' סולקין) בת"פ 50347-04-22 מיום 16.01.2023.

הרקע לבקשה והבקשה

2. המבקש הורשע, על-פי הודאתו, בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); התפרצות לבית מגורים לשם ביצוע עבירה, לפי סעיף 406(ב) לחוק; הסגת גבול, לפי סעיף 447 לחוק; החזקת מכשירי פריצה, לפי סעיף 409 לחוק; ושהיה שלא כדון, לפי סעיף 112(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

3. על-פי עובדות כתב האישום המתוקן, בו הורשע המבקש, בימים 09.02.2022, 19.02.2022, 08.03.2022 ו-26.03.2022, התפרץ המבקש שלא כדון לארבעה בתי מגורים בבאר שבע, וגנב חפצים, מסמכים וכסף מן הבתים. בנוסף, ביום 11.04.2022, הסיג המבקש גבול לבית מגורים, כשבידו כלי פריצה. עוד מתואר, כי ביום 25.03.2022, החזיק המבקש ברכוש שיש חשד לגביו כי הוא גנוב, לרבות טלפון נייד; וביום 03.04.2022 מכר את

עמוד 1

הטלפון הנייד האמור. במהלך אירועים אלה, שהה המבקש בתחומי מדינת ישראל כשאין בידו אישור כניסה או שהייה כדן.

4. ביום 16.01.2023, נגזר דינו של המבקש. בית משפט השלום בחן את ראיות התביעה לעונש, לרבות הצהרות נפגעי העבירה בהן פורטו עובדות החורגות מן המסכת העובדתית המוסכמת; והודגש כי לא יינתן משקל לעובדות אלו, אך אין מניעה להסתמך על הצהרות אלה בכל הנוגע לנזקי נפגעי העבירה. בית משפט השלום סקר את מדיניות הענישה הנוהגת, וקבע מתחם ענישה אחד בגין כלל אירועי כתב האישום - שנע בין ארבע שנים ומחצה ובין שבע שנות מאסר בפועל. לאחר בחינת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, נקבע עונשו של המבקש, ונגזרו עליו 6 שנות מאסר בפועל וחודש אחד; לצד ענישה נלווית.

5. המבקש ערער על גזר הדין לבית המשפט המחוזי, וערעורו התקבל באופן חלקי. בית משפט קמא ציין כי אמנם לא מדובר בענישה מקלה, אך יחד עם זאת, לאור הנסיבות החמורות של מעשי המבקש, עברו הפלילי המכביד והנזק הרב שנגרם לנפגעי העבירה - נקבע כי, על פניו, אין עילה להתערבות בענישה. לצד זאת, בית משפט קמא ציין כי גזר דינו של המבקש כולל התייחסות לעובדות שלא נכללו בכתב האישום, כגון נוכחות נפגעי העבירה בעת ההתפרצות; וכי לא נמצאה בגזר הדין כל התייחסות לנסיבותיו האישיות של המבקש. לפיכך, נקבע כי יש טעם להקל בעונשו, ובסופו של דבר, עונשו של המבקש הועמד על חמש שנים ומחצה, כאשר כל יתר הוראות גזר הדין נותרו על כנן.

6. המבקש לא השלים עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ומכאן הבקשה שלפניי. בבקשתו, טוען המבקש כי עניינו נכנס בגדר אותם מקרים חריגים ומיוחדים המצדיקים מתן רשות ערעור ב"גלגול השלישי". זאת, בגין סטייה קיצונית של הערכאות קמא ממדיניות הענישה הנוהגת; ושעה שבית משפט קמא לא נתן משקל הולם להתייחסות בית משפט השלום לעובדות שלא היה מפורטות בכתב האישום, כמו גם לנסיבותיו האישיות של המבקש.

דין והכרעה

7. דין הבקשה להידחות.

8. הלכה היא עמנו, כי בקשה למתן רשות ערעור ב"גלגול השלישי" שמורה לאותם מקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מענינים הפרטי של הצדדים, או בנסיבות המקימות חשש לעיוות דין, או אי-צדק חמור שנגרם למבקש (רע"פ 3879/23 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (29.05.2023)). יתרה מכך, כאשר עסקינן בבקשה שנסובה על חומרת העונש, לא תינתן רשות ערעור אלא כאשר העונש שנגזר על המבקש סוטה באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים (רע"פ 3981/23 איזימוב נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (31.05.2023)).

9. כאמור, המבקש מפנה חיציו כלפי הענישה שהוטלה עליו, בטענה כי זו מופלגת בחומרתה. הגם שמדובר בעונש שאינו קל, בהינתן הנסיבות החמורות של ביצוע המעשים, לא מצאתי בו משום חריגה קיצונית ממדיניות הענישה, לבטח לא באופן המצדיק מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" (ראו: רע"פ 4830/20 סויסה נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (28.07.2020)); רע"פ 512/22 דגמש נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (23.03.2022); רע"פ 4789/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (20.07.2022); רע"פ 2251/23 בשארה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (09.04.2023)).

10. כמו כן, לא מצאתי ממש בטענות המבקש לפיהן בית המשפט המחוזי לא נתן משקל ראוי לנסיבותיו האישיות או לכך שבית משפט השלום לקח בחשבון עובדות שלא נכללו בכתב האישום - ברי כי בית המשפט המחוזי התייחס במפורש לעניינים אלה והקל בעונשו של המבקש, בגין אלה, בצורה ממשית.

11. הבקשה נדחית, אפוא.

ניתנה היום, י"ח בסיון התשפ"ג (7.6.2023).

שׁוֹפֵט
